

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 2535
Warszawa, 22 kwietnia 2014 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy - Prawo energetyczne.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Mieczysława Kasprzaka.

(-) Artur Bramora; (-) Jan Bury; (-) Dariusz Cezar Dziadzio; (-) Marek Gos; (-) Jarosław Górczyński; (-) Eugeniusz Tomasz Grzeszczak; (-) Mieczysław Kasprzak; (-) Eugeniusz Kłopotek; (-) Jan Łopata; (-) Mieczysław Marcin Łuczak; (-) Krystyna Ozga; (-) Mirosław Pawlak; (-) Józef Racki; (-) Marek Sawicki; (-) Henryk Smolarz; (-) Zbigniew Sosnowski; (-) Franciszek Jerzy Stefaniuk; (-) Halina Szymiec-Raczyńska; (-) Zbigniew Włodkowski; (-) Piotr Zgorzelski.

Ustawa

z dnia..... 2014 r.

o zmianie ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.)

Art. 1.

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 9u otrzymuje brzmienie:

„Wytwarzanie energii elektrycznej w mikroinstalacji przez osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną posiadającą zdolność prawną, a także sprzedaż tej energii, nie jest działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.”

2) art. 9v otrzymuje następujące brzmienie:

„Energję elektryczną wytworzoną w mikroinstalacji przyłączonej do sieci dystrybucyjnej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania sprzedawcy z urzędu i oferowaną do sprzedaży przez osobę, o której mowa w art. 9u, jest obowiązany zakupić ten sprzedawca. Zakup tej energii odbywa się po cenie równej średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b.”

3) art 9x otrzymuje następujące brzmienie:

„Przepisy art. 9u-9w stosuje się odpowiednio do wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji przez osoby, o których mowa w art. 9u, a także sprzedaży tej energii przez te osoby.”

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie w ciągu 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel uchwalenia ustawy

Projekt nowelizacji ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne ma na celu oderwanie pojęcia energetyki prosumenckiej od pojęcia konsumenta w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, dzięki czemu prowadzi do otwarcia energetyki prosumenckiej na inne podmioty niebędące konsumentami w wąskim rozumieniu art. 22 (1) k.c. z zastrzeżeniem, iż zakwalifikowanie do tej kategorii podmiotów jest uzależnione od spełnienia dodatkowych ścisłych przesłanek przedmiotowych, polegających na ograniczeniu mocy elektrycznej zainstalowanej w ramach tzw. mikroinstalacji do mocy nie większej niż 40 kW lub mocy cieplnej nie większej niż 120 kW. Postulowane przez projektodawców zmiany pozwoliłyby na skorzystanie z możliwości zbilansowania swojego zapotrzebowania na energię elektryczną i ciepłą (na własne potrzeby) gospodarstw prowadzonych nie tylko przez osoby uważane za konsumentów w rozumieniu art. 22(1) k.c. tj. osoby fizyczne dokonujące czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z ich działalnością gospodarczą lub zawodową, lecz również na inne podmioty prowadzące zróżnicowaną działalność takie jak **szkoły, przedszkola, szpitale, sądy, spółdzielnie mieszkaniowe, wspólnoty mieszkaniowe, a także na sektor małych i średnich przedsiębiorstw (MSP).**

Rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii (OZE) w Polsce jest postrzegany głównie jako działanie zmniejszające obciążenie środowiska oraz zwiększające bezpieczeństwo energetyczne kraju. Ma to szczególne znaczenie w sytuacji, gdy polska elektroenergetyka oparta jest w około 90 % na węglu, w związku z czym zdwersyfikowanie źródeł wytwarzania energii elektrycznej oraz ich rozwój jest niezwykle istotny. **Należy jednak zaznaczyć, że z punktu widzenia społeczeństwa najistotniejsze jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego wszystkich obywateli – odbiorców końcowych.** Z tego powodu wymaga podkreślenia, że rozwój energetyki odnawialnej powinien opierać się w przeważającej części na generacji

rozproszonej, która jednocześnie przyczynia się do zmniejszenia strat związanych z przesyłem i dystrybucją energii, a tym samym istotnie poprawia bezpieczeństwo energetyczne i komfort energetyczny odbiorców. W szczególności dotyczy to odbiorców przyłączonych do sieci niskiego napięcia na obszarach słabo zurbanizowanych - wiejskich, małomiasteczkowych i podmiejskich. Dodatkowo należy podkreślić, iż fakt uzyskania istotnej redukcji emisji gazów cieplarnianych jest tu dodatkowym argumentem przemawiającym na korzyść zwiększania procentowego udziału energetyki pochodzącej ze źródeł odnawialnych.

Obecne rozwiązania legislacyjne umożliwiają inwestycje w mikroinstalacje jedynie tym osobom fizycznym, które nie mają zarejestrowanej działalności gospodarczej tzn. nie są przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. W nowelizowanej ustawie zastosowano podmiotową definicję zakresu uprawnionych do uproszczonej procedury inwestycji w mikroinstalacje. W ten sposób, z procedury tej zostali wykluczeni wszyscy ci, którzy swoją aktywność zawodową zbudowali na dopuszczalnej prawem formie prowadzenia działalności gospodarczej. Proponowana poprawka zastępuje w swojej istocie definicję podmiotową prowadzenia tzw. działalności prosumenckiej definicją przedmiotową, a więc z natury rzeczy techniczną, nie wprowadzającą żadnej dyskryminacji ze względu na rodzaj prowadzonej działalności zawodowej. Art. 32 ust. 2 Konstytucji RP stwierdza bowiem, że: „Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny”. Zaopatrzenie w energię należy, dla współczesnego człowieka, do potrzeb podstawowych. Wykluczenie podmiotów gospodarczych z możliwości produkowania energii, głównie na własne potrzeby, stoi również w sprzeczności z deklarowaną przez państwo wolą wspierania małej i średniej przedsiębiorczości.

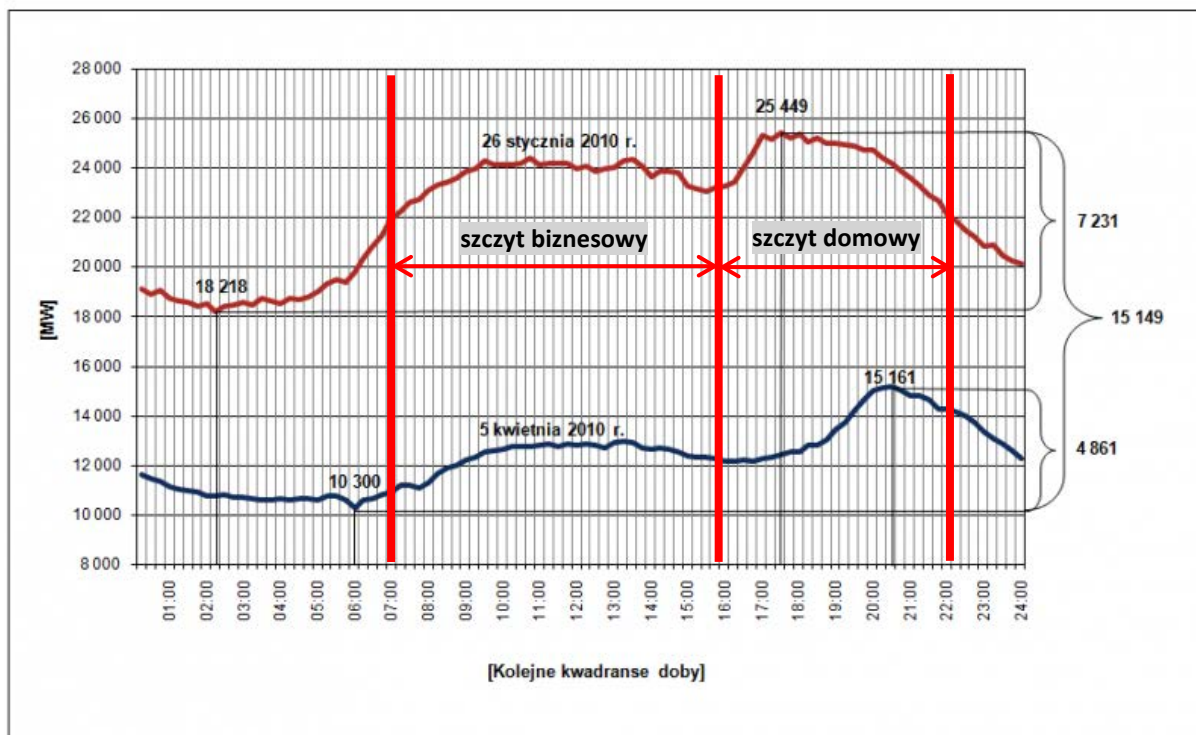
Ponadto, umożliwienie produkowania energii elektrycznej bądź ciepłej innym podmiotom publicznym takim jak szkoły, szpitale, sądy, czy mikro i średnim przedsiębiorstwom pozwoli im na uzyskanie – w perspektywie czasu – tańszej energii i na lepsze zbilansowanie swoich budżetów.

Przedmiotowy projekt nowelizacji jest odpowiedzią na potrzebę społeczną wprowadzenia szerszej możliwości uzyskiwania tańszej energii elektrycznej i ciepłej.

Należy również podkreślić, że domowe instalacje prosumenckie będą produkowały energię elektryczną głównie wtedy, gdy ich właściciele nie będą mogli z niej skorzystać będąc w pracy lub w szkole. Szczyt konsumpcji domowej (komunalnej) następuje po zmroku – jest to drugi szczyt na Rys. 1., a szczyt produkcji z mikroźródeł pokrywa się ze szczytem konsumpcji biznesowej (przemysłowej i usługowej), który ma miejsce pomiędzy godziną 7 a 16. Sytuacja ta powoduje znacznie większy sens

mikroinstalacji dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą a jednocześnie większe odciążenie Krajowego Systemu Elektroenergetycznego, jak również większą redukcję emisji. **Powyższe zmiany wpłyną pozytywnie na rozwój energetyki rozproszonej oraz przyczynią się do zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego kraju.**

Rysunek 1 Dobowy profil odbioru energii elektrycznej w Polsce 2010r.

2. Wskazanie różnic pomiędzy dotychczasowym i projektowanym stanem organizacyjnym i prawnym

Obecnie, problematykę energetyki prosumenckiej reguluje ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne. Zgodnie z art. 3 ust. 20b powyższej ustawy, mikroinstalacją jest odnawialne źródło energii, o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 40 kW, przyłączone do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 120 kW. Przepisy ustawy - Prawo energetyczne przewidują częściowo uproszczoną procedurę za przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej. O ile dla osób fizycznych zniesiono w znaczącym stopniu ograniczenia w wytwarzaniu energii elektrycznej na własne potrzeby (dla zaspokojenia własnych potrzeb), o tyle już inne podmioty nie mogą skorzystać z tych

ułatwień nawet jeżeli wytwarzają niewielkie ilości energii na potrzeby własne. Dlatego też, w opinii projektodawców, przepisy prawa powinny taką możliwość przewidywać.

Pozostawienie dotychczasowego rozwiązania traktuje wszystkie podmioty prowadzące działalność gospodarczą w ten sam sposób niezależnie od dysponowanej mocy instalacji, co prowadzi do zrównania wytwarzania na potrzeby własne z wytwarzaniem profesjonalnym na rzecz rynku hurtowego z koniecznością uporania się ze wszystkimi z tym związanymi procedurami. Przy małej produkcji rzędu maks. 40 000 kWh/rok {40 kWx1000h} prowadzi to do ogromnego udziału kosztów organizacyjnych, a co za tym idzie do braku opłacalności przedsięwzięcia. Należy podkreślić, że jeden profesjonalny wiatrak średniej wielkości produkuje 1 000 000 kWh/rok {1000 kWx1000h} czyli 25 razy więcej niż „duża” mikroinstalacja.

Projektowana nowelizacja ustawy przewiduje poszerzenie katalogu podmiotów, które będą uprawnione do wytwarzania energii elektrycznej w mikroinstalacjach. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem przepisów, wytwarzanie energii elektrycznej w mikroinstalacji przez osobę fizyczną niebędącą przedsiębiorcą, a także sprzedaż tej energii przez tę osobę, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. W opinii projektodawców, aby zwiększyć dostępność odbiorców do energii produkowanej na własne potrzeby, konieczne jest poszerzenie katalogu osób uprawnionych do wytwarzania energii w ramach mikroinstalacji. Wobec powyższego, w myśl projektowanych przepisów, wytwarzanie energii elektrycznej w mikroinstalacji również przez inne podmioty, a także sprzedaż tej energii, nie będzie działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Kolejną zmianą jest wprowadzenie obowiązku zakupu oferowanej przez prosumenta energii elektrycznej przez sprzedawcę z urzędu po cenie odpowiadającej średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym na rynku konkurencyjnym. Trzeba podkreślić, że poziom 100% ceny bardziej preferuje wytwarzanie na własne potrzeby prosumenta.

Pozostałe zmiany są zmianami redakcyjnymi będącymi konsekwencją nowelizacji dotychczasowego brzmienia ustawy.

3. Przewidywane skutki społeczne i gospodarcze

Przedmiotowy projekt ustawy wywoła pozytywne skutki społeczne i gospodarcze. Odnawialne źródła energii zgodnie z przyjętą przez rząd Polityką

Energetyczną Polski do 2030 roku mają stanowić 20% całości wytwarzanej w Polsce energii. Uczestnicy rynku – odbiorcy końcowi uzyskają możliwość samodzielnego zdecydowania o tym, czy zechcą energię kupować z sieci czy ją produkować na własny użytek. Energetyka prosumencka powinna stanowić filar gospodarki niskoemisyjnej przede wszystkim dzięki wspieraniu efektywności energetycznej. W systemie konwencjonalnym, opartym na wielkoskalowych źródłach w przybliżeniu 1 na 10 źródeł pracuje wyłącznie na straty sieciowe. Prosumenctwo z zasady eliminuje ten problem, bowiem energia jest produkowana w tym samym miejscu, w którym jest użytkowana. W praktyce jedyną alternatywą jest pozostawienie dotychczasowego dyskryminacyjnego rozwiązania z jego wszystkimi wadami. Należy tu brać pod uwagę nie tylko aspekty energetyczne i środowiskowe lecz również gospodarcze (rezygnacja z nowych miejsc pracy i rozwoju MSP) i społeczne (negatywny odbiór obecnego rozwiązania przez rzemieślników, drobnych przedsiębiorców i ogółem przez znaczną część klasy średniej prowadzącą działalność biznesową).

4. Źródła finansowania, jeżeli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego,

Projekt ustawy nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

5. Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych

Przedmiotowy projekt ustawy nie przewiduje konieczności wydania aktów wykonawczych.

6. Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej albo oświadczenie, że przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej

Przedmiot niniejszego projektu ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Proponowane rozwiązanie nie wprowadza nowych mechanizmów wsparcia a w związku z tym nie wymaga zmiany stanowiska w kwestii notyfikacji przepisów.

BAS-WAPEiM-1255/14

Warszawa, 20 czerwca 2014 r.

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej
poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Mieczysław Kasprzak)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy zmierza do znowelizowania ustawy – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r., poz. 1059 ze zmianami). Proponowane zmiany przewidują poszerzenie zakresu art. 9u Prawa energetycznego. Zgodnie z proponowanym brzmieniem tego artykułu, wytwarzanie energii elektrycznej w mikroinstalacji¹ przez osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną posiadającą zdolność prawną, a także sprzedaż tej energii, nie ma być uznawane za działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Przedmiotowy przepis w obowiązującym brzmieniu dotyczy tylko osób fizycznych niebędących przedsiębiorcami.

Jednocześnie nowelizacja art. 9 v Prawa energetycznego przewiduje, że sprzedawca z urzędu² ma być zobowiązany do zakupu przedmiotowej energii po cenie równej średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, określonej w stosownych przepisach. Obowiązujący przepis przewiduje obowiązek zakupu po cenie równej 80% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

¹ Zgodnie z art. 3 pkt 20b nowelizowanej ustawy, mikroinstalacja to odnawialne źródło energii, o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 40 kW, przyłączone do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 120 kW.

² Zgodnie z art. 3 pkt 29 nowelizowanej ustawy, sprzedawca z urzędu to przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót paliwami gazowymi lub energią elektryczną, świadczące usługi kompleksowe odbiorcom paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, niekorzystającym z prawa wyboru sprzedawcy.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Analizy projektu należy dokonać z uwzględnieniem treści dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej³ (dalej: dyrektywa 2009/72), dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych⁴ (dalej: dyrektywa 2009/28), a także art. 107 TfUE.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1 Zgodnie z art. 7 ust. 3 dyrektywy 2009/72, państwa członkowskie mają zapewnić istnienie specjalnych procedur udzielania zezwoleń na małe wytwarzanie zdecentralizowane lub rozproszone, które uwzględnia ich ograniczoną wielkość i potencjalne oddziaływanie. Zgodnie z art. 13 ust. 1 dyrektywy 2009/28, państwa członkowskie mają podjąć właściwe kroki niezbędne m. in. do ustanowienia uproszczonych i mniej kłopotliwych procedur autoryzacji, w tym procedury prostego powiadamiania, jeśli pozwalają na to obowiązujące ramy regulacyjne, dla mniejszych projektów oraz w stosownych przypadkach dla zdecentralizowanych urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych. Przepisy żadnej z przedmiotowych dyrektyw nie ograniczają możliwości prowadzenia działalności w tym zakresie do osób fizycznych. Proponowane rozszerzenie zakresu podmiotowego art. 9u Prawa energetycznego na osoby prawne i jednostki organizacyjne nie narusza więc postanowień wskazanych dyrektyw.

3.2 Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości UE, aby można było zakwalifikować określone korzyści jako pomoc w rozumieniu art. 107 ust. 1 TfUE, konieczne jest, między innymi, aby zostały one przyznane bezpośrednio lub pośrednio z zasobów państwowych⁵. Spoczywający na prywatnych przedsiębiorstwach zajmujących się zaopatrzeniem w energię elektryczną obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii po ustalonych cenach minimalnych nie prowadzi do żadnego pośredniego bądź bezpośredniego transferu zasobów państwowych do przedsiębiorstw, które tę energię wytwarzają⁶. Wobec tego okoliczność, że obowiązek zakupu jest nałożony przez ustawę, nie może przez to nadawać mu charakteru pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TfUE, nawet gdyby gwarantował określonym przedsiębiorstwom niezaprzeczalną korzyść⁷. Ponadto,

³ Dz. Urz. UE L 211 z 14.8.2009, s. 55.

⁴ Dz. Urz. UE L 140 z 05.6.2009, s. 16.

⁵ Wyrok TS z dnia 19 grudnia 2013 r. w sprawie C-262/12 Association Vent De Colère! Fédération nationale i inni, dotychczas nieopublikowany, pkt 16.

⁶ Wyrok TS z dnia 13 marca 2001 r. w sprawie C-379/98 PreussenElektra AG przeciwko Schleswig AG, Zb. Orz. 2001 I-02099, pkt. 59.

⁷ Wyrok TS z dnia 13 marca 2001 r. w sprawie C-379/98 PreussenElektra AG przeciwko Schleswig AG, Zb. Orz. 2001 I-02099, pkt. 60-61; wyrok TS z dnia 19 grudnia 2013 r. w sprawie C-262/12 Association Vent De Colère! Fédération nationale i inni, pkt. 34-36.

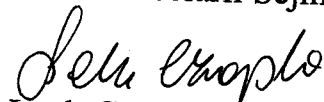
zakup energii ma odbywać się po cenie równej średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym. W projektowanym mechanizmie nie występuje więc świadczenie przynoszące przedsiębiorcy dodatkową korzyść (premia, rekompensata itp.).

Wobec powyższego należy uznać, że proponowana regulacja w zakresie obowiązku zakupu energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji nie stanowi pomocy publicznej.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne nie narusza prawa Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

BAS-WAPEiM-1256/14

Warszawa, 20 czerwca 2014 r.

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna w sprawie stwierdzenia, czy poselski projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Mieczysław Kasprzak) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

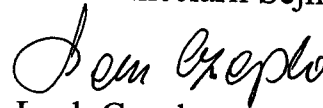
Projekt ustawy zmierza do znowelizowania ustawy – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r., poz. 1059 ze zmianami). Proponowane zmiany przewidują poszerzenie zakresu art. 9u Prawa energetycznego. Zgodnie z proponowanym brzmieniem tego artykułu, wytwarzanie energii elektrycznej w mikroinstalacji¹ przez osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną posiadającą zdolność prawną, a także sprzedaż tej energii, nie ma być uznawane za działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Przedmiotowy przepis w obowiązującym brzmieniu dotyczy tylko osób fizycznych niebędących przedsiębiorcami.

Jednocześnie nowelizacja art. 9 v Prawa energetycznego przewiduje, że sprzedawca z urzędu² ma być zobowiązany do zakupu przedmiotowej energii po cenie równej średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, określonej w stosownych przepisach. Obowiązujący przepis przewiduje obowiązek zakupu po cenie równej 80% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

¹ Zgodnie z art. 3 pkt 20b nowelizowanej ustawy, mikroinstalacja to odnawialne źródło energii, o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 40 kW, przyłączone do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 120 kW.

² Zgodnie z art. 3 pkt 29 nowelizowanej ustawy, sprzedawca z urzędu to przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót paliwami gazowymi lub energią elektryczną, świadczące usługi kompleksowe odbiorcom paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, niekorzystającym z prawa wyboru sprzedawcy.